

Min Christine!

Tak for sidst! Du lovede ta ville sende mig et Brev i næste Uge med postmanden Johannes, som Du vel ogsaa er saa snild at gjøre. Bedst er det vel ikke at sige Ham noget, thi Han kunde havet merke det; men derimod enten at levere Ham det uden nogen Anmodning, da jeg skal paasee nøie naar Han kommer hid- sikkert er jeg hjemmme den Dag- eller og, ifald du hellere vil legge en Convolut udenom til Hans Jørstad, saa vare vi fuldkommen trygge. Jeg har i den Hensigt for lenge siden inspirert Ham. Min kjære Christine! Du lader mig jo ikke denne Gang vente forgjeves paa at erholde et Par Linier fra Dig? – Søster Ingeborg er for nogle Dage siden kommen hjem fra Byereisen. Da hun reiste hjemad om Toten, hvor hun besøgte vore Slægtninge paa Krabye og Gran; hvorfra medfulgte en Cousine, Inge Marie Bøe, som formodentlig bliver her i nogle dager. Omendskjønt hun er en vakker og munter Pige, saa er hun dog langt fra at være saadan at hun kan opvække Jalousie i min elskverdige Christines Hjerte. Sidstleden Løverdags Aften feilede ikke meget i at Du kunde have erholdt Besøg af en som ønsker at herske uindskrenket i en vis Piges Hjerte (jeg troer det er i dit) men hvori han hindredes ved at hans Forældre og Søkende vare paa Lysgaard, hvorfra de ikke kom hjem før kl. 11 Aften, og han ikke kunde eller turde forlade Huset i deres Fravær.-

Er det Dig eller nogen Anden som manede Simen Jørstad op til Eder afvigte Løverdags og Søndag? Vi sendte Bud til Ham og Hans for at invitere dem til os hin Dag, men fik til Svar at de vare paa Fougner. Fra Hans Jørstad skal jeg hilse dig; Han var her mandags en 4 a 5 Timer, og kom næsten alene for at hilse mig fra min elskede Christine. At samme Pige var Gjenstanden for vor meste Conversation er naturlig. Simon Jørstad har ogsaa nylig været her – jeg troer det var i tirsdags – og laget Selskab, da han agtede at begive sig pa Reisen i dag. Jeg og min Broder havde to Stevninger at forkynde lenger nordenfor, fulgte ham paa Hjemreisen. Han gikk ned paa Skjeggestad for der ligeledes at tage Afsked, men hvorfra hverken han eller vi fik gaae før langt paa Aftenen. Han blev der endog til neste Dags Middag.- Af Aviserne seer at Hans Majestet kommer til Trondhjem den 31te. dennes. Formodentlig kommer Han paa (?)reisen til at reise gjennem Gulbrandsdalen.- Du ved vel kanske at vi skal erholde en nye Sogneprest i en hr. Chr. Bull fra Nordland.-

Min elskede Christine! Jeg venter da sikkert Brev fra Dig i neste Uge. St Du – ifald det bliver opfyldt forskaffer mig meget Glæde er stor Sandsynlighed for. Som sagt saa gjort, jeg venter da at – om det blev en 5 – 6 ja endog 7 Linier langt Brev fra Dig, skal det nok blive læst. At sende det til Hans Jørstad er vel sikrest, og da kan Du gjerne sende det med Postmanden, ifald Du hellere ønsker det.- Anders Lysgaard er nesten ligedan. Han seer meget mo du.-

Den forbandede lange Vei op til Dig, er en slem Hindring; men naar Vinteren kommer-- . Vær hilset Du uforlignelige Pige! fra Din til Evighed troe Elskede Gulbrand.

Fredag- 28de August 1835.

Kjære Christine!

Tilgiv mig, hulde Christine! At jeg uleiliger Dig med nogle Linier.-

Jeg elskede Dig, og haabede " ikke at være Dig ligegyldig", jeg troede at besidde Din Gjenkjærlighed, haabede at du yndige Pige, engang skulde blevet min. Men nu er det skjønne Haab næsten forbi. Elskverdige Christine! Skal Du da blive en

andens end min? Nei det vil sandelig være for hardt for mig, at vide Dig i en andens Arme end mine! Kan jeg vel endnu have Haab, at Du skjønne herlige Pige vil blive min? Vil skjænke mig sin Gjenkjærlighed? Ikke sandt, Du giver mig jo Haab endnu? Du elsker mig ikke siger Du. Skrekkelig! Skal jeg da forgaae af Smerte,- ikke blive bønørt? Hvorved har jeg da fortjent det? Er jeg Dig, skjønne Pige uværdig? Forstøder Du mig Christine – som Gud maa forbyde-, saa skal ingen Pige være mig god nok, fordi jeg ikke nogensinde vil kunne glemme den yndige Christine, og heller ikke finde nogen saadan Pige igjen. Vil Du overgive mig til Fortvivlelsen, skjønne Christine? Du er jo saa god, Du vil ikke gjøre mig ulykkelig. O! var Du min du herlige Pige! Hvilken herliglig og skjøn Fremtid aabnede sig da ikke for mig. O skjønne Christine! Bliv min! Skjænk mig din Gjenkjærlighed! Jeg blev da det lykkeligste Menneske paa Jorden. Lykkelig ved Overbevisningen om din Gjenkjærlighed. Kuns et Glimt af Haab, er for mig en Salighed. Mit høieste Ønske er: at Du, den yndigste af Pigerne, maatte blive min, maatte elske mig, vilde skjænke mig sin Gjenkjærlighed. Min Gud! Hvor lykkelig blev jeg vel ikke. O, hvilken sød Tanke:Christine min! Jeg troede engang, at jeg besad din Gjenkjærlighed, at Du elskede mig, skjønne elskverdige Christine! Ikke sandt, jeg tør haabe et gunstig Svar? Min Lykke vild være uendelig. Jeg vilde ikke kunne omfatte den Lykke. Min Streben skulde stedse være: at behage dig Elskverdige. Hvilken sød Tanke, Den elskverdige Christine elsker mig, vil blive min! Jeg vil ikke nogensinde kunne ophøre at elske dig, hulde Christine, om Du endog ikke vil eller kan elske mig. Christine! Kunde jeg stedse være i Nærhede af Dig. Hvor behageligt vilde det ike være for mig, stedse at see dig, Elskverdige!

Tør jeg haabe et gunstigt Svar, bedste Christine? – Vær hilset fra din haabfulde Tilbeder Gulbrand

Smestad den 9de. Marts 1835.

Min Christine!

Tak for den behagelige men alt for korte Nærværelse her paa Smestad sidstavvigte Søndag. Det kom vel ikke Regn paa Eder den Dag paa Hjemveien herifra, og Du min Elskede, kom vel ogsaa, haaber jeg, lykkelig Hjem.- Jeg havde meget gjerne fulgt Dig lengere end jeg gjorde paa Søndag, men jeg frygtede at Anders ikke vilde holde sin Mund, saa maatte jeg og vende om. Jeg var, da vi havde den Fornøielse at see Dig skjønne Pige her, lidt upasselig især i Hovedet formodentlig af Forkjølelse.-

Det er fordømt længe til den 23de Dennes, da Auction bliver i (?); havde det været igjen kuns et Par dage til den Tid, skulde det gaet an, men hele 14 Dage er det endnu igjen, som sandelig er længe og tungt at vente for en lænsfuld Elsker for at see sin tilbedte Dame igjen. Ikke sandt, Du min elskede Pige, længter jo ogsaa? G.

Min Elskede!

Mange Tak for det behagelige jeg nød hos Dig ved min Nærværelse paa det kjære Fougner!-

Du har skjænket mig Din Kjærlighed igjen og er atter bleven min Kjæreste. O hvor sødt og behageligt det er for mig at erindre de salige Timer jeg nød ved Din Side, min hulde Christine! Simon Jørstad kan jeg hilse fra, thi han har nylig et

Par Dage været her. Paa mandag maa jeg til Auction paa en Gaard Raaneberg.-
I dette Øieblik kom jeg hjem fra Sæteren, hvor jeg har været i nogle Dage og høiet.-

Din Broder Christian er nu kommen hjem fra Byen.-

Maaske at Du snart bliver besøgt af en Frier.-

Vær hilset fra Din evig trofaste Gulbrand.

Fredag 14/8- 35.

I største Hast!

Min allerkjæreste Christine!

Tak for den behagelige Fornøielse jeg sidste Gang nød hos Dig, min elskelige Christine!

Jeg kom den Gang ikke hjem førend det var lyst om Morgenen og efterat Folkene her vare opstaaet, men jeg kom dog uformærket op paa mit Kammer, saa ingen blev mig vaar.- Naar skal jeg nu have den skjønnede Fornøielse at see og tale med Dig min Elskede: Sidst i Paaskehelgen er det vel gjørligt. 3die Paaskedag skal jeg holde en Auction paa Jørstadmoen- og maaske jeg da kan faae den Fornøielse at komme til Dig.- Det er forbandet lang Vei at gaae paa en Nat, men det er heller ikke mulig at kjøre for det slemme Sunds Skyld.- Min Christine! kunde jeg bare besøge Dig idetmindste to Gange hver Dag, saa skulde det være herligt, men paa Sommerføret er det umuligt.

Nu er jo Du min, Du skjønnede Pige, og jeg kan vel kalde Dig min. O hvilke skjønnede Tanke er ikke den," at Du skjønnede Christine elsker mig og vil til Evighed blive min", som jeg og til Evighed vil blive Din.

Mange vil visseligen misunde mig at jeg har en saa yndig Pige til Kjæreste, som Du er, min Elskede.

Kjære! lad mig snart faae en liden Billett fra Dig, Du nægter jo ikke din Kjæreste saadant.-

Vær hilset min Elskede, fra Din til Døden troe Gulbrand.

Skjærtorsdag 1835.

Skjønnede Christine!

Modtag hermedfølgende Ørenringe, som et lidet Pant om min Kjærlighed til Dig.

Kjæreste Christine! forsmaa dem ikke om de ere simple.-

Jeg smigrer mig med at jeg i dit Hjerte staaer ligesaa høit anskreven som Han.

Elskverdige Christine! kunde jeg kalde Dig "min", kunde vore Sjæle smelte sammen til en eneste. Ak! hvor herlig at eie Dig, at besidde Dig hulde Pige! O hvilke skjønnede Tanke! Hvor behagelig og skjønnede Fremtid aabnede sig da for mig, jeg haaber ogsaa for Dig elskelige Christine, naar Du vilde skjænke mig din Kjærlighed igjen og blive min.-

O Christine! bliv Du min. Du giver mig jo vel godt Haab?

Kjære skriv et Par Linier til mig med Postmanden paa Torsdag.-

Vær hilset Du herlige Pige fra din længselfulde Elsker Gulbrand

Søndag Aften kl. 8 den 12te April 1835

Elskverdige Christine!

Hvad har jeg gjort, at jeg har tabt din Kjærlighed skjønnne Christine? Siig mig hvorved jeg har tabt din Yndest, din Agtelse? Eller synes Du at jeg er uverdigg til at være din Elsker?- Jeg som troede at have Vished om din Gjenkjærlighed, da Du lovede at blive min og sagde "Ja". Men dessverre! nu vil Du tage dit Ord tilbage og- vil forstøde mig.- Hvorved har jeg da fortjent at Du vil bedrage mig? Naar jeg eftertænker det, troer jeg ikke Du vil det, at Du ikke vil forstøde mig; Du har for megen Godmodighed til at ville det.- Elskverdige Christine! Betænk Dig førend Du for evig forstøder mig- og førend Du kaster Dig i hans Arme. Betænk Dig om Du kan leve lykkeligere med ham end Du kan vorde ved mig,- om Han vil være saa kjærlig, saa troe mod Dig som jeg vil være. Troer Du at Han elsker Dig saameget, saa heftig som jeg elsker Dig! Nei, hulde Christine! det vil jeg meget betvivle om Han elsker Dig saa heftig som jeg elsker Dig. Han elsker kuns Din Skjønhed, ikke dine Dyder, Hans Kjærlighed er blot sandselig,- er Ruus som gaaer over naar Du er bleven hans.- Yndige Pige! jeg haaber endnu at Du kan og vil blive min. Det er nok et forfengeligt Haab, som ventelig forbliver uopfyldt fra din Side.-

Du er jo ikke saa grusom mod mig, at Du vil overgive mig til Fortvivlelsen? Vær medlidende og skjænk mig din Kjærlighed igjen, hulde Christine! og jeg er da uendelig lykkelig.-

Min Skjæbne ligger nu i Dine Hænder og det er i din Magt om Du vil gjøre mig uendelig lykkelig og skjænke mig din Kjærlighed igjen, eller om at gjøre mig ulykkelig ved at forstøde mig. Afgjør min Skjæbne strax, jeg er beredt, endog paa at høre det slemmeste af Dig.-

Elskverdige Christine! Troer Du at Han elsker Dig saa heftig som jeg elsker Dig,- at Han vil være saa kjærlig og troefast mod Dig som jeg vil være,- da skal jeg aldrig oftere bebyrde Dig, og Du skal med min egen Roligheds Fortabelse faa nyde Ham i Fred og Roe.-

Vil Du da ikke nogensinde blive min, du herlige Pige! saa giv at Du maatte komme til at leve lykkeligere med Ham som nyder den Lykke at blive Din, end Du troer at Du vilde blevet med mig!

En Villighed maa jeg endnu bede Dig om, den nemlig at min Medbeiler ikke maatte erfare af Dig noget om Affairen mellem os, som naar Han fik det at vide af Dig, end mere vilde saare mit Hjerte.-

Da Du altid har bevist mig meget Godhed og Oprigtighed, saa tør jeg haabe, at Du ikke afslaaer om jeg begjærer et Par linier af Din Haand som Svar paa dette Brevs Indhold. Jeg haaber at Du med din Godhed ikke nægter mig denne Begjæring. Vær da forsikret om at det vil blive holdt hemmeligt. Vær saa snild da at slaa Convolut udenom Brevet til mig og skrive udenpaa den til Hans Jørstad paa Onsum, saa skulde jeg egenhændig modtage det af Ham.-

Vær hilset Du uforglemmelige Christine fra Din evig hengivne Gulbrand.

6/4 1835.

Kjære Pige!

Undskyld mig i at jeg endnu ikke i denne Høst har kunnet see op til Dig, min elskværdige Christine! som Veirlaget og Føret tildeels er skyld i, hvilket i hele Høst har været noget ubehagelig ved at det nesten stedse har regnet, tildeels sneet og stormet, Veiene været bløde og sølede, og Nætterne yderst mørke; tildeels har jeg været (u?lig) af Forkjølelse, især af Snue, saaledes har jeg Tid efter anden opsat med at besøge Dig, til det havde villet blive bedre Veir og

Føre, men som vel ikke nogensinde vil blive annerledes, da det endnu er lige slemt, ja, i dag er det endog slemmere end det før har været. Et ret Hundevair! Hu!- I morgen skal jeg og Simon faae en liden Motion ved at gaae til Saxumdahlen og stevne. Et behagelig Veir og Føre faae vi at gaae i.- Moder har taget til sig en liden – 8 aar gl. Pige, Regine, Datter af døde Marte Schey,- som for nogle Dage siden kom her, og skal vel ogsaa blive her indtil videre.

Inge Marie Bøe er her endnu, men venter blot paa at hendes Foreldre skal komme herop for at tage hende med sig hjem igjen. Hendes Moder skal ikke være af det blideste eller bedste Slags Damer.-

Kjæreste Chtistine! Tør jeg haabe at du vil skjenke mig den Glæde og snarlig sende et Brev til din længselfulde Elsker? Om jeg stod paa mine Knæ og bad om at erholde en liden Underretning fra min elskverdige Christine! vilde jeg da snart see det opfyldt?

O min Christine! jeg beder!-

Vi skal snart have Bryllup paa Lysgaard, da Lisa skal giftes med Fredrik Randgaard, som formodentlig vil finde Sted sidst i denne Uge.-

Vær Du min Elskede med Familie hilset fra din evig troe GulbrandDen 26de October 1835.

Mit Blæk er af det daarligste Slags.

Min kjæreste Veninde!

Tusind Tak for dit kjære Brev, som var mig meget kjærkomment, ja jeg kan endog sige, at det kom mig ligesom uventendes, at jeg ikke havde vente noget fra Dig-(tilgiv mig, min Bedste! mine slemme Tanker, der hyppigen ere tilbøielige til at skue hvad som ikke er efter mit Ønske, gennem Forstørrelsesglas) Det gjød Balsam i mit Hjerte, ihvorvel det smerter mig at vide, at det englelade Hjerte endnu ikke er bleven befriet fra den smertefulde Lidelse, som det er bleven en Skueplads for.- Men ædle Pige! mon han har handlet og opført sig saaledes i den senere Tid, at han skull være saamegen Sorg og Smerte værd? Søg Du, at vise Dig ligesaa stolt- at forglemme ham. Dog Nei! det lader sig vel ikke saa godt fuldføre som at sige. Det er ikke saa let at læge et haardt saaret Hjerte. Gid jeg kunde læge det! Forstod jeg kuns Lægekunsten, vilde det være en skjøn Leilighed for mig at begynde med at gjengive Dig dit elskverdige Hjertes tabte Roe; dog jeg nærer alligevel den skjønne, vel ikke sangvinske Forhaabning, at Tiden vil forskaffe det Lindring og atter gjøre det modtageligt for Livets Glæder. Hulde Pige! Lad os haabe Alt, ja alt godt af Tiden. Gid jeg kunde overtage paa mine Skuldre endeel, af din Kummer, hvor hjertelig gjerne jeg vilde, men din G. er heller ikke glad naar Du lider. Vedbliv at aabne og udøse dit lidende elskverdige Hjerte i din troe Vens Barm. Det vil vel være bedre for Dig at En som tager hjertelig Deel i dine Lidelser, hjælper og understøtter Dig, kjæreste Pige! Du bukker vel ikke saa fort under. Du læser gjerne mine Breve. Derfor min hjertelige Tak! Da det er mig en kjær Beskjæftigelse at sysle og at være med Tankerne hos Dig, kjære Veninde, vil jeg benytte mig af friheden, ved undertiden at nedskrive et lille Brev til Dig. Gid Du maatte læse dem med Halvden saamegen Glæde som jeg læser Dine!-

Nylig læste jeg en Roman om en Pige, der var svigtet med alle de Fortræffeligheder og Egenskaber som nogen Qvinde kan være i Besiddelse af, hun var rig, skjøn, dydig og klog, og som forelskede sig i en af sine med Dyder og Laster rigtbegavede (?). Uagtet hun efterhaanden lengere hen i deres

Kjærlighed erfarede, at hendes Elsker var en af de største Skurke, vedblev hun dog til trods for Fornuftens stemme, at elske ham, ja, han udøvede endog et mystisk Herredømme over den dydige Qvinde, saasnart han lod sig see; men aarsagen var, at han af Naturen havde erholdt en skjøn Skabning, og en henrivende Veltalenhed stod til hans Disposition. Ved Lesningen af denne Roman blev jeg saaa ærgerlig at jeg kastede Bogen væk, endnu førend jeg havde læst den igjennem. At læse slette Romaner er skadelig, især for Ungdommen, da Tankerne og Smagen derved lettelig fornemmer og erholde en skjæv Retning, føler eller ikke mer have den Smag for alvorligere og nyttigere Lecture, som man burde.

Iforgaars havde jeg en Auction i Saxumdahlen, og i morgen skal jeg atter have en auction der. Fader er i disse Dage paa Ringsager. Hvorledes staaer det til med din Faders Øiensygdøm? Ivar skrev mig til at han skulde blive med ham til Christiania afvigte Mandag. Moder ønsker at blive underrettet herom, hvilket jeg vil bede Christian at gjøre. Hun er endnu ikke i Bedring.-

Simon og Hans Jørstad kom her igaar. Simon er den samme muntre Fyr som han bestandig har været.

Min elskede!

Tusin Tak for sidst! Du maa ikke lægge paa Hjertet saadant Sludder som man fortalte Dig paa Skjeggestad- at det ere ugrundede Formodninger og ophittet Sludder, bevises deraf, at jeg ikke har mærket eller veed det Allerringeste derom, hvilket jeg, som en af Hovedpersonene i det Stykke, maatte have været underrettet om det- enten Directe eller indirecte.- Min elskede Christine! Naar Du ikke vil forlade mig, saa kan Du være tryk for at jeg ikke her i Livet forlader Dig. Om jeg end ikke havde elsket Dig af mit ganske Hjerte saa kunde jeg endda ikke blive fristet til at forlade Dig eller blive Dig utroe, thi hun staaer langt tilbage for Dig i Skjønhed og Elskværdighed, i Conduite og Forstand, i Moralisk og physisk Henseende, kort sagt i alt staaer hun tilbage for min allerkjæreste Christine – Du kan jo bare see hende, og Du vil blive overbevist om Sandheden heraf.-

Da vi har hørt at Marte Heramb ligger syg af Nervefeber, saa kan vi for nærværende ikke reise derud, desaarsag maa Du undskylde at vi ikke kan have den Fornøielse at ledsage Eder. Reiser nogen af Eder, saa behag at see indom Døren hos os. Kongen kommer ikke til at reise gjennem vore Dale, men igjennem Østerdalen paa sin Udreise fra Tronhjem til Christiania, hvilken skal foregaae først i neste Uge.— Endnu engang maa jeg takke Dig, min allerkjæreste lille Pige, for dit kjærkomne Brev. Tør jeg snart vente at erholde et Lignende fra di Haand? Hui! i dag er et satansk Veir, da det regner og er saa koldt, at man nesten kan have sine Lemmer stive.-

En Hjertelig Hilsen fra din evig troe Gulbrand.

Den 10de September 1835.

P.S. Paa næste Tirsdag, den 15de dennes, er min Geburtsdag, derfor maa Du ikke fortænke mig i at jeg da venter et lidet Brev fra min Kjæreste.

I dette Øieblik erholdt vi Bud fra Heramb, om at Stevnen skal foregaae i Overmorgen (Søndag), og at Marte er frisk og næt. Vi reiser alligevel ikke, du reiser formodentlig heller ikke i et saadant slemt Veir og Føre som nu er. Jeg ærgrer mig forbandet over disse djevels Hindringer, som saaledes forstyrrer nogle skjønne Timer for os.- Undertegnede ønsker at erholde paa Regning- gjet

selv hvad – et K-y-s. Tilgiv mig min Ubeskedenhed.- Vær hilset fra din
længselsfulde Elskende G.
Fredag Aften 11/9-35

Min Elskede!

Uendelig meget Tak for sidste aflegger fra os alle herfra Stedet som den Lykke blev forundt at deltage i de kostelige Fornøielser og Glæder som vi nøde i Overflødighed og i flere Dage paa det for mig uforglemmelige og kjære Sted Fougner, til min – et Prædicat som du vel tilsteder mig at benytte – elskværdige Christine.- Vi kom ikke Hjem førend iforgaars, saasom vi fandt forgodt at reise indom paa Jørstad, i den Hensigt at faa Simon og Hans med os, hvor vi forbleve Natten over. De reiste herfra igjen igaar. Vore rigeste Ungkarle i Bøygden var faldne i Unaade hos Smaapigerne her, især ere de opbragte paa Johannes Lysgaard, ja endog saameget at de ikke vilde lukke op for ham da han iforgaarsaften kom op til vort Sengekammer, og da Simon slap ham ind, skjendte de ham Huden fuld, saa at han strax maatte forføie sig væk. Disse Linier skulle egentlig være bestemte til at udtolke min Gratulation i anledning din Geburtdag, som vel er indtruffen i dag, samt en Lykønskning til Dig med det nye Aar. Et langt, fornøieligt og herlig Liv (ved hver Side? Mon jeg tør haabe at nyde den Herlighed, den Salighed?) ønsker Dig af mit inderste Hjerte. Naar man lykønsker En med et nyt Aar, pleier man at sige:” et lykkelig Nyaar og en nye Kjæreste paa det nye aar” Jeg maa ogsaa fremstamme dette efter, men med den Anmerkning, at Du vel kan vide at den sidste Deel ikke kom fra Hjertet, men at det meget mer er en Følge af Skikk og Brug. At Du erholder en nye Kjæreste, vil jeg bede Gud forskaane mig for, det jeg antager at Du heller ikke ønsker. Levvel og vær hilset paa det kjærligste fra din evig uforanderlige Gulbrand.
Nytaarsdag 1836.

Kjære Christine!

Da nu flere Dage ere forløbne siden den Fornøielse at see Dig, min hulde Pige! blev mig til Deel, saa kan jeg efter saa lang Tids Forløb ikke undlade at opvarte Dig med et Par linier fra din Elsker- et Prædicat som Du vel tilsteder mig. Hvorledes har Du levet siden Du var her sidst? - Endnu angrer jeg mig over at Ringsager-Reisen gikk fløiten for mig; hvilket din Broder Iver visseli er skyld udi, ved at han ikke lod mig vide at du og han reiste.

Nu har Sneen allerede besøgt os, men er gaaet væk igjen. I dag har jeg været i Gruen og stevnet (?)

Du erindrer vel en vis Persons Vei om Gruen, hvilket jeg ogsaa benyttede, dog var jeg ikke paa Mælum. Jeg var indom paa Søndre Jørstad, hvor jeg fik med et Par Breve til mine Brødre; da Postmanden ikke gaaer derom. Hans havde fisket Lagesild inat, men havde kuns faaet en eneste Sild, og som jeg spiste op.- Du har vel allerede hørt at Oncel Simon Hershoug er valgt til Representant. Da jeg i aften skal skrive endnu et Brev, nemlig til Simon Jørstad, hvilket i morgen tidlig skal gaae afsted, saa maa jeg afbryde disse Linier med en kjærlig Hilsen til min elskede Pige fra hendes troe Gulbrand.

Løverdag Aften
10/10- 35

Kjæreste Veninde!

Meget Tak for sidst og for dit kjærkomne Brev, hvori Du giver mig nye Forsikringer om din Kjærlighed til mig. Du kan være ganske tryk for at din elskede Gulbr. aldrig bliver Dig utroe. Du troede vel ikke det Sluddervaas som Faster Karen Wedum fortalte hos Eder: "at Du ikke skulde troe paa mig"? Nei min Christine! Vær kun uden Bekymring. At den Pige som er her - Inge Maria Bøe - skal være bestemt for mig, er noget opdigtet Sludder, som af min kjære Christine ikke kan blive optaget for Sandhed. Ikke har jeg fornemmet det Allerringeste af det, hvilket jeg ialdfald maatte have merket, om det havde været Tilfælde. Jeg haaber at min Christine kjender

mit Hjerte for vel til at nære nogen Tanke om at jev vil være hende utroe.- Kjære Christine! Du bliver jo med ud til Ringsager. Maaske du kommer herind i morgen; thi jeg har af Hans Jørstad erholdt lidt Underretning. I dag kjører jeg Los, saaledes Tiden yderst knap.-

Snarlig sees vi vel.- Vær hilset paa det kjærligste fra din troe (G?)

Loveidag kl. 10-

Min elskede Ch!

Behag at modtage min hjerteligste Tak for sidste Gang jeg nød den Glæde at være hos Dig, min inderlig kjære Pige. min snart tilkommende Kone! O hvilken Fryd vil det ikke være for mig at kalde Dig, elskede Ch., min, evig min!- Jeg stunder, jeg lengter meget, og snart skal Du ogsaa have mig; muligens jeg kommer til Dig i Morgen Aften eller Onsdag Morgen, i Hensigt at faa vort fælleds Anliggende bragt i Orden. Jeg havde villet komme i forrige Uge, men da blev det umulig for mig. I dag skal jeg til Lunde Auction, da jeg troer at Faer er udaf Stand til at gaae derop, formedelst Sygelighed.

Jeg har denne Gang ikke mere Tid.

Din med Længsel ventende G.F.

Kjæreste Christine!

Tusinder af det allerfortreffeligste Slags Tak for dit kjære Brev aflægger, saavel som og for den Fornøielse som jeg ved min Nærværelse paa det altid interessante Fougner nød baade af dig og din elskværdige Familie. Gid det maatte forundes mig at ret blive herefter at staae i Korrespondanse med dig, elskede Christine! En nye Kilde, Veien til meget Fornøielse, især for mig, vilde derved aabnes.

Det i dit kjære Brev fremsatte Spørgsmaal skal jeg besvare saa fyldestgjørende som det er mig mulig: Jeg har, de Gange dette har indtruffet, troet at opdage hos dig, om end ikke Drillerie, saa dog Ligegyldighed mod mig, desaaarsag er jeg til saadanne Tider bleven ansporet af et melancolsk Humeur, mulig at bortfjerne de sørgmodige Tanker udaf dit Hjerte, de virke skadelig saavel paa de moralske som physiske dele. At Tiden vil lindre, ja endog læge dit saarede Hjerte ganske, og gjengive Dig din Sundheds Fylde, dine Kinder de tabte Blomster, ville vi haabe. Vedbliv kun fremdeles at udøse dit Hjertes Beklemmelser i din trofaste elskende Vens Barm, det vil gjøre dig Lindring. Christine, som den alvise Skaber paa den fortræffeligste Maade har udstyret, saavel med det skjønneste Legeme som andre Fortrin, med det herligste Hjerte, skulle ikke være lykkelig, naar den

skjønneste og fortræffeligste, den dydigste og ædleste af alle Piger ikke er det?.. O!... gruelig! for saadant kunde man næsten fristes til at gaae irette med ham, den Høieste.., men han styrer jo Alting til det Bedste, som vi og skulle haabe og tro paa.-

Tusinder af kjærlige Hilsninger fra din Gulbrand
13de/6-36

Min Bedste!

Hvormegen Tak der vil blive Dig tildeelt for din behagelige Nærværelse her i Gravøllet, er jeg forsaavidt enig med mig selv, at den skal forstaaes som overordentlig megen.-

Indelagde Linier, saavel som nærværende, fremskrider med Anmodning, at de behagelig maatte af min elskede Pige, Mademoiselle Christine, blive optagne i en om Forfatteren havende gunstig Mening.-

Endskjønt Kjedsommeligheden har grebet mig fat siden Du og det øvrige Selskab forlod os i dag, føler jeg den ikke i saa høi Grad som det kunne synes, da Sysselsettelsen af at nedskrive et lille Brev til Dig og Erindringen af de hurtig forbiglidende behagelige Dage som Du ved din uerstattelige Nærværelse her, lykkeliggjorde mig med, lindrer Længselen efter dit Selskab, og desuden skaffer mine Tanker meegen behagelig Nydelse i Ensomheden.-

Kjære Christine! Du bliver jo med til Semb paa næstkommende Torsdag?

Dersom jeg kunde troe at det vilde hjælpe noget ihenseende din Medbliven til Biri, skulle jeg visselig paa mine Knæ bede dig derom. At en saadan Reise vil blive begagelig, saavel for dig som for de Flere der bliver med, behøves ikke at tvivle om. Kjære! Dersom det er Dig mulig saa giv mig Underretning om Du reiser med eller ikke; thi reiser du ikke, gider jeg heller ikke at være med. Denne Reise indfalder rigtignok lidt forkært for mig og Simon, da vi sidst Uge have Stevnetiden og her paa Gaarden ingen anden Stevnevidner ere, men vi maa vel see til at leie et Par i vort Sted. Indløber ingen Underretning fra Eder, enten I reiser eller ikke, antager vi at I reiser derud. Erindre Dig at Samlingstiden er paa Vignæs kl. 12 Slet.- I kom vel lykkelig hjem førend Regnet kom over Eder?

Vær hilset fra din Gulbrand

Fredag 17de 6. 3b.-

P.S.Muligens at jeg for Forretningers Vigtd. ikke kan blive med, men dersom er muligt, saa bliver jeg nok med. Din G.

Kjæreste Pige!

I denne skjønnne Morgenstund, da den majestætiske Sols altoplivende Straaler gjenopvækker Naturen fra sin Hvile,- da Lærken med sin skjønnne Sang paa en behagelig Maade fryder Øret, er det min Hensigt at nedskrive et Par linier til Dig. Atter har jeg erholdt Din Tilladelse til at correspondere med min allerkjæreste Christine, hvilken jeg jo tør benævne som min -Kjæreste? maaske om en Tid som en der vil dele Livets Variationer med mig ?

Du og Christian vare jo paa Hammer sidstleden Mandag. I reiste vel ogsaa hjem
(her mangler fortsettelsen)

(siste del av brevet?)

En Bøn endnu kjæreste Christine! søg saameget mulig at skye Ensomhed, thi den nærer din Kummer.-

Med de kjærligste Hilsninger henlever jeg i den skjønne Forhaabning, at du bedste ædle Pige. engang vil skjænke din Haand til din evig troe Elskende Gulbrand.

Smestad den 7de Juli 1836.

I dette Øieblik indløb Invitation fra Lysgaard til os at komme derop i dag.

Anders`s Kjæreste er der. Din G.

Min kjære Ch!

Jeg skylder Dig meget Tak for min Nærværelse hos Eder afvigte Søndag og for de Fornøielser Du altid opvarter mig med. Jeg kom netop i betids hjem fra Eder, for at være med sydover i Bøigden og indkalde nogle Pe?aner i Anledning af et Forhør over en Kone som havde stjaalet; siden har jeg ikke været hjemme een Dag, men stedse havt noget at forrette i Bøigden. I morgen skulle vi til Saxumdalen, men da det nu er et Veir som Hundene ikke gider at være udi i, saa opseter vi vel Motionen til vi faaer bedre Veir.- Jeg kan hilse fra vore (Con?) dhr. S. og H. Jørstad, de var her igaar.- Nu er vor Sognepræst. hr. Lyng, ankommen, hans Indvielse som Præst herpaa Stedet skal foregaae paa Søndag i Hovedkirken. Kunde Du da ikke komme der?... Jeg tænker: " jo det kunde Du, thi det er ikke mer end din Skyldighed, da jeg senest har opvartet Dig".

Alvorlig sagt, saa venter jeg Dig heller ikke, men maaske jeg alligevel reiser den Dag op til Kirken. Fra Sorgendahl har jeg ikke hørt Noget siden din Søster var her.

Ihvorvel det ikke er mer end en Uge siden jeg var hos Dig, min Bedste! forekommer det mig at være meget længere siden,.. men jeg maa vel finde mig i at være taalmodig og vente til Isen har lagt sig. Den laae ogsaa ved Vignæs, men er ved dette Sludveir gaaen væk igjen.

Din bestandig elskende Gulbrand

Den 14de November 1836

Min Uforlignelige!

Usædvanlig megen Tak for Sidst har Du fortjent af mig, saavelsom av Even Gihle, der beder hilse.- Jeg kan ikke dølgge for Dig, min dyrebare Christine, at jeg for nærværende er bebyrdet med en ubehagelig, sørgmodig Sindsstemning, hvortil Du vel kan ahne Dig Aarsagen,- ikke fordi jeg jo er fuldkommen overbevist om Din discrete Conduite, men fordi Din Totenske Fætter endnu ikke har opgivet Haabet om at gjenvinde det tabte Clenodie, din Kjærlighed, som han engang lykkelig besad, men ligesaa letsindig bortkastede; ja endnu neppe er dit sentimentale Hjerte bleven nogenlunde helbredet- om dette kan benevnes saaledes, da endeel af dets indre Tilfredshed derved maatte opofres - førend der atter fra hans Side gjøres Forsøg paa at forstyrre og oprippe det endnu neppe fuldkommen legede Saar!...Det er ganske i sin Orden, at han, ifølge hans Caracteer, vil søge at forblænde Dig med sin afstumpede Kjærlighed, hellere end at tilstaa sine Feiltrin, - afstumpede, sagde jeg, thi hvorledes er det muligt, at Een, der i sit Liv har begaaet saadanne (" par nefaser?"), endnu kan nære den rene hellige Ild Kjærligheden, i sit Hjerte, det maa enhver med nogenlunde Kundskab til de menneskelige Forhold, indsee er fysisk umuligt . Skjønt jeg,

som jeg siger, ikke nære Tviel om Dine Følelser for mig, som jer stolt af at vide mig i Besiddelse af, er jeg dog meget bekymret for at han saaledes har til Hensigt at virke uheldbringende saavel paa Din moralske som physiske Sundhed, men som vi skulle haabe, ikke bliver Følge.- Dog stop med en Materie der kun giver Anledning til Smerte.- Lev udsigelig vel indtil Juul, da haaber jeg at leve nogle Dage lykkelig i dit kjære Selskab, og vær tusinde Gange hilset fra din oprigtigt elskende Gulbrand
Smestad den 8de. Decbr. 1836.-

Min Bedste!

Kun en halv Snees Dage er endnu igjen før vi have den forventede Juul. Jeg og Simon ere inviterede til Semb i Førstningen av Julen, vi maa vel reise derud, siden Moder har lovet det, skjøndt jeg kan ikke nægte for at det ikke vil skee med stor Lyst, da jeg derved maa give Slip paa dit kjære Selskab, som jeg og Simon Jørstad havde beregnet os i Sallarium for et par Dage, ligeledes først i Julen, men som vi vel saaledes maa opsætte til senere i den, forudsat at det er i Harmonie med min kjære Christines Ønsker.

Paa Ringsager skulle vi ogsaa have været i Julen, men da jeg troer at Julen bliver for kort til saamange Udflugter, maa vi vel lade den Reise henstaa til længere paa Vinteren. Endnu skal vi have en Svingom før Juul paa Skinstadrud nemlig, hvor hen vi ere budne til i Overmorgen. Jeg er bange for at vi, naar den endelige Juul kommer, ikke faar en eneste Dands, siden vi nu i Høst have turet saa dygtig.

Postmanden er Skyld i at Du ikke før erholder Brev fra mig, skjøndt jeg allerede skrev til Dig et Brev strax efter Thinget, men som formedelst hans Uefterrettelighed, da han ikke har været her paa 14 Dage, er forbleven her.- Du kan virkelig belave Dig paa at erholde et Besøg af mig og Simon Jørstad i Julen, om ikke først saa dog i Slutningen af den; muligens jeg da kan opvarte Dig med et eller andet som interesserer Dig.- Vær imidlertid paa det kjærligste hilset fra din oprigtigt hengivne Gulbrand.

Smestad den 16de Decbr. 1836.

Jeg beder meget om Tilgivelse fordi jeg forglemte at lykønske Dig med den tilstundende Juul, som jeg maa bede rettet saal. at jeg ønsker Dig Held og saamange Fornøielser som mulig, som Du selv ønsker Dig.- Din i al Evighed G.

Dessverre maa jeg og mine Sødskende give Slip paa den intenderede Fornøielse paa Skinstarud i Aften, da det ikke vilde harmonere med Conversationen at dandse strax efter Bedstemoder Ingeborg Bøes Død, som indtraf igaarnat. Muligens jeg endog før Juul tager mig en Aften Motion for at gjøre en lille Visit hos Dig, min kjære.- Din G. Søndag

Min uendelig kjære Ch.!

Da min pen kun svagt kan skildre mit Hjertes inderligste Tak for al den Godhed og Hengivenhed, som Du i avvigte Uge viste mod mig, vil jeg opsætte dermed til nærmeste personlige Sammenkomst. Uagtet jeg havde troet at Arbeidet, efter den meget Fornøielse jeg havde i Markedet, ikke vilde have smagt synderlig, er det modsatte dog bleven Tilfælde, da Tiden glider baade hurtig og behagelig,

hvortil Erindringerne om de charmante Dage jeg tilbragte i dit kjære Selskab udgjør Hovedthemaet.

Snart haaber jeg at kunne aflægge Contravisit hos min kjære Halvdeel ?!, da mine Forældre have bestemt sig til at afreise til Biri og Ringsager i Morgen.

I det seneste kl. 8 kan du vente H.J. tilligemed din Gulbrand.

Fredag 3die Febr. 1837.

Kjæreste Ch!

Dit kjære Brev, hvorfor du maa have hjertelig meget Tak, kom ret beleilig for at opmuntre din G., da jeg i den Tid var bleven bebyrdet med den her almindelig grasserede Forkjølelsesyge, men som jeg nu Gud ske Lov er bleven vel af med igjen. Min hjerteligste Tak for sidste behagelige Samvær, maa jeg ligeledes fremsende. Det er ret sødt, uendelig sødt og behagelig at vide sig afholdt af en elsket Pige! Gid jeg stedse kunde være hos dig, min Bedste! dog den lykkelige Tid kommer vel ogsaa engang, men jeg vilde gjerne at den strax var for haanden. Som det bedste Preservation maa jeg imidlertid trøste mig med- er at væbne mig med Taalmod- og søge dit kjære Selskab saa ofte mulig.- Da Stevnetiden indtreffer i næste Uge, kan det muligens hende, at du erholder Besøg af En eller anden som intet mindre haaber end at være velkommen for Dig hva Tid han end kommer. Jeg og Simon have tenkt paa at besøge Eder da, dersom Tiden skulle tillade det.-

Du vil i denne Vaar besøge vor Hovedkirke, siger du. Hva Tid kan jeg vente Dig der? Vel maaske i Paaskehelgen, t.Ex. 1. Paaskedag, dersom Veiret og Føret blive saadanne Oporationer gunstige, da faar Du vel extra Tid til at være herude et Par Dage. At jeg da kommer til Kirken er selvfølgelig. Du vil reise til Christiania i anstundende Sommer? Vel ikke alene, da jeg intet heller ønsker end at ledsage Dig derhen, om jeg endog paa mine Knæ skulle bede Dig om Tilladelse til at blive med Dig, min usigelig kjære Pige, paa en saa lang Reise som denne vilde blive, den vilde vel medtage flere Uger, og bestandig tilbringe Tiden i dit kjære Selskab! Skjønne Dage vilde det blive for mig. Du har vel ikke nogen Betænkning for at lade din Ven ledsage Dig? Dog vi faar vel nærmere tale med hinanden.

Lev usigelig vel, og vær tusinde Gange hilset paa det kjærligste fra din tro hengivne Gulbrand

Smestad 17de Februar 1837

P.S. Da dette Brev er skrevet næsten saa at sige i Mørket. maa jeg bede Dig, min kjære! ikke regne det saa nøie.

Min Bedste!

Disse Dage efter Adskillelsen fra de behagelige Timer jeg nød dit Selskab paa det altid kjære Fougner, har forekommet mig ualmindelig lange og kjedelige, dog gikk det nogenledes an medens Onkel S. var her, men nu da han er reist hjem er Kjedsomheden tesmere trykkende. Paa den andre Side er det behagelig, da Erindringen om de behagelige Timer jeg tilbragte hos dig og dit kjære Billede omsvæver mig levende. Ingen Paaskefest har været mig saa kjær som denne, men heller ingen saadan har jeg før været hos min kjære Ch.! Selvfølgelig maatte den være mig den kjæreste jeg har oplevet, hvorfor jeg vel staaer anskrevet i Gjæld hos dig. Imidlertid maa du modtage min hjerteligste Tak for de

skjønne Dage jeg havde den Lykke at tilbringe i dit kjære Selskab, elskede Ch.!- Uagtet vor Bestemmelse kom vi dog ikke hjem fra Vedum førend næste dag. Den følgende Dag vare jeg og Simen need i Baglien i Forretninger, vi vare inde paa Fliflet for at have villet tage I. Sørg. Kjæreste i nærmere Øiesyn, men uheldigvis vilde hun ikke vise sig for os. Det var i sandhed forbausende at høre, at han skulde forbigaa den ældste af Søstrene, som efter Alles Sigende der for nøiere Bekjendtskab med dem, paastaaer at have Fortrinnet i de fleste Henseender, især som han friede til hende ligetil 8 Dage førend han forlovede sig, men da Iver er en Særling som ingen kan blive klog paa, ma man ikke forundre sig derover.-

H. Jørstad som føre Courage i sit Skjold, har nylig givet Bevis paa Forsagthed, da han Paaskedag gjorde Omkring ved at see Præsten i Øinene. H. havde villet ofre sine Gaver paa Alteret, men uheldigvis kom han til Khordøren netop da Presten vendte sig til Menigheden for at takke for de erholdte Ofringer- Gaver fra 2de Individier-, saa at vor tapre H. maatte viseligen finde sig i en Retirade. Nu bliver her en Mengde Auctioner afholdte i denne Maaned, blant andre en i Grønlien den 17de. og dersom det falder i min Lod at reise did, saa--- naa hva siger du min skjelmiske lille Ch? Jeg maa vel lempe mig efter dit Sind om du end er nok saa vrang i dine Betingelser, imidlertid vil jeg den Gang vove at beleire dig paa dit eget Kammer. Vi have nu erholdt af Ida Bøe endeel Morskabs Lecture, Coopers samlede Skrifter, hvoraf hoslagt sendes dig 2de-dele Spionen. Naar disse ere afbenyttede, skal jeg sende dig flere af dem. Vi burde rigtignok ikke udlaane hva som ikke er vor Eiendom, men da jeg veed at de ikke bliver ilde medhandlede hos Eder, har jeg ikke taget i Betenkning at sende dem.-

Med de kjærligste Hilsenes, bedste Forhaabninger, sødeste Lengsel (?)- henlever jeg som din trofaste G.

31. Marts 1837

Min kjære!

Meget Tak for Sidst! Jeg kan ikke dølge for mig selv den Urolighed som mit Sind er kommen i ved min Adferd med Dig, kjære Pige, jeg kan heller ikke dølge for Dig hvorledes Engstelsen for at have tabt en deel af din Agtelse og Velvillie du hidtil har haft for mig, er mig i stor Grad pinlig; men jeg kan ikke have Aarsag til at beklage mig derover, da jeg selv har tilberedt mig den. Kjæreste Pige! Sig mig oprigtig om du endnu har tilbage nogle Agner av din Agtelse og Godhed jeg har været stolt af at vide mig i Besiddelse hos dig, om jeg endnu besidder nogen Plads i did gode Hjerter?...Ch! Jeg har svært forsyndet mig mod dig, jeg maa ogsaa være fornøiet om du blot er vred paa mig, naar jeg kuns ikke har tabt alle Stumperne af den Velvillie du har næret for mig.- Hulde Pige! Du tilgiver vel ganske din Ven, ja jeg tør vel gjøre Regning paa at du atter lader mig indtage en Plads i dit edle Hjerter.-- Min kjærligste Tak for de presenterede Helseskjorter & Kraver, de ere mig dobbelt kjære, først fordi de ere fra dig, og dernæst fordi at dine skjønne nydelige Fingre har syet paa dem. De vil være mig et kjært Minde, om Du endog skulle gaae fløiten for mig. O min, du elskede Pige! Du fravender mig vel ikke ganske og aldeles dit Hjerter, som Straf for mine Synder, vel havde jeg fortjent det, men... jeg appelerer til dit ædle Hjerter, og da haaber jeg endnu paa min gode Stjernes opgaaen. Ikke sandt, hulde Elskelige?

Jeg sendte i dag med Postmanden et Par Bøger "Banditten" Da han kom hid førend jeg havde orienteret mig, fik jeg ikke Tid til at skrive med dem.—

Auction hos Bødker bliver afholdt 1ste Mai. Vil du ikke give mig Leilighed til at kunne vise dig min Hengivelse ved Indkjøb af t.Ex. (??), ville da meget forbinde mig. I morgen skal jeg paa en Auction i Fjeld, en Plads ovenfor Verket.-

Hva tør jeg haabe?-

I hvordan Stilling Skjebnen end sætter os til hinanden, forbliver jeg med oprigtig Kjærlighed din til Døden troe hengivne G.

Smestad 2den April 1837.

Min Kjære Pige!

Hermed sendes Dig et Par Stykker af Coopers samlede Skrifter "Lodsen", som jeg synes er interessant at lese, skjøndt Forfatteren ikke tilfredsstillter

Nysgjerrigheden, da han lader Lodsen forblive i sit Incognito. Jeg har endnu ikke havt Tid til at lese fleere af dem end denne. Da jeg paa Mandag har en Auction i Grønlien, skal jeg medtage et Par andre Bøger til dig, og somjeg vil have den Fornøielse at aflevere egenhendig. (??) S.W. have anmodet mig om at komme om dem, da de vilde blive med, ikke saameget for Auctionen som for at de troede der vilde gives Leilighed til at komme til Fougner. Saaledes maa du ordne dig det bedste du kan og belave dig paa at vorde foruroliget, vel endog komme til at miste et Par Timers Søvn.- Modtag min varmeste Tak for sidst, saavel som for dit kjære Brev! Du er dig selv altid lig, Beskedenheden selv, men bie kun til jeg kommer til dig, saa skal jeg saa kbeviser dig at jeg er i din debet, at du med al din Beskedenhed ikke skal kunne undgaae at erkjende det.- Jeg hører i dette øieblik at P. Bøe er død. Hils R. at J.L. ikke er at stole paa, thi han har ganske nylig besøgt sin prioriterede Pige, R.D. - Det vil synes forunderlig eller rettere besynderligt at jeg skriver Brev til min kjæreste paa et qvart Ark, men da jeg ikke har noget større Papir for haanden, haaber jeg du ikke regner mig dette til Last.-

Modtag mine kjærlige Hilsener, saa store og vægtige som et qvart Ark kan rømme, fra Din G.

13de April 1837

Min dyrebare Veninde!

Om det er i Overensstemmelse med Sundhedsanordningerne at du uafbrudt leser saa jeg knap faaer Tid til at finde Dig saamange Bøger Du ønsker, vil jeg ikke disputere med dig om, thi jeg føler forud at jeg vil blive slagen. Det kan vel gaae nogenledes mens vi have Ida Bøe s Bøger, men siden veed jeg ikke hvorledes din Læselyst kan blive tilfredsstillet?..

Dine kjære Breve have trøstet mig og gydet Balsam i mit Indre, endskjønt jeg ikke ganske kan udslette den ubehagelige Erindring af at jeg kunne forglemme mig selv saameget at jeg kunne begaae en saadan Uhøflighed mod Dig, hulde Veninde, at mine Følelser nær havde flydt over. Tænk ikke, kjære Pige, at jeg, da jeg havde gjenvundet en roligere Sindsstemning og koldere Blod, ikke ønskede dit Forhold skulde have været annerledes,- jeg er ikke saa slem. Du tilgiver mig af dit inderste Hjerte, vel, saa bør vi see til at forglemme det.-

De foregaaende Dage i denne Uge har været Auction hos (Bødsker?). Vel blev der solgt adskilligt, men ikke noget som jeg troede vilde have gledet Dig, alligevel kjøbte jeg et Par høist simple Tørkleder, som jeg herved har den Fornøielse at sende Dig, tilligemed Anmodning om Du naadigst ville indrømme

dem en lille Plads paa din skjønnne Hals, vil det være mig meget kjært. Store Tørkleder vare ikke at erholde. Auctionen skal fortsætte i dag.-
 Du kommer jo til din længselfulde Ven om Pintseftenen, lad nogle af dine Sødskende ledsage Dig. Mine Forældre ønsker det meget. Du lader mig jo ikke vente forgjeves, thi da faaer jeg en sørgelig Pintsefest, ikke sandt, kjære Ch?.
 Postmanden kommer, altsaa maa jeg afslutte med de kjærligste Hilsener til Dig edle Pige, fra Din evige Ven G.
 Smestad 3die Mai 1737.-
 Tvende Bøger medfølge.

Kjæreste Veninde!

Længe er det siden det blev mig forundt at see dig, min aller kjæreste Ch.! over en Maaned ikke at see sin elskede, sin tilbedte Pige, og ovenikjøbet inge Udsigter til inde lang tid at se dig igjen, det er slemt, visselig haardt for en mindre utaalmodig Elsker end jeg. Da der paa næste Søndag bliver Confirmation ved Hovedkirken, vil jeg bestemt gaaa derhen, ene og alene i Haab om at Du muligens kunde koome der; Haabet er rigtignok svagt, men da det er et Haab, gaaer jeg alligevel.- Kanontordenen fra 3 Ildsvælg som Doctor Kjølstad har opplantet foran sit Hotell paa Lillehammer forkynder os at en usædvanblig Dag er frembrudt, den 17de Mai`s Komme. Der skal gives Baller og Concerter, Champagner og Madeira alt ofres for at forherlige Festlighederne, kort sagt: der vil blive Festiviteter uden Lige i Lillehammers Historie!! det visst ikke min politiske Troesbekjendelse som afholder mig derfra, men Omstendighedernes Bydende, thi min Fader siger, at jeg skal være hjemme for at varetage adskilligt Nødvendig, da han og Broder skal vandre derhen. Ingeborg er der ogsaa. Og jeg alene Hjemme!!! Moder er i mellemstunder svagelig saavel i Øinene som i hele Legemet. Det gjør vel meget at hun bliver tungsindig, saasntart hun mærker lidt upasselighed, hvilket ingenlunde formilder Sygeligheden- Her ligger et Brev til Christian, som jeg ikke fik sendt med Postbudet i morges, da han var her før jeg var opstaaen – jeg var igaar til Bryllup paa øvre Smestad hvorfra jeg vel ikke kom hjem just tidlig- og da jeg ikke havde lagt Brevet i Vinduet, blev det ikke sendt. Du kan gjerne brække det, da jeg troer at deri er indlagt et som er bestemt for dig og hvis Udenpaaskrift er saadan at du gjorde bæst i ikke at se paa den.- I Haab om et snart Gjensyn forbliver jeg den søde Ch.s elskende G.
 17de Mai 1737.

Vel havde jeg foresat mig at gaae til Kirken i dag, men da det nu regner og Sneen lader sig see, troer jeg det er uden Nytte at vandre derhen, thi jeg kan ike haabe at du vil komme der i saadant Veir.- I denne Uge indtreffer Stevnetiden, og dersom det kan gaae an da, sa aflegger jeg visselig en Aften Visit hos Dig.-
 Din tro G.
 Søndag.

Min elskede Ch!

Endskjøndt jeg med de længselfuldeste Forhaabninger imødesee Pintsefestens Komme, da jeg havde haabet at kunne opnaa mine kjæreste Ønsker: at være i dit Selskab, og at kunne trykke dig, min kjære Pige, til mit elskovsfulde Hjerte,- har disse skjønnne Forhaabninger ikke eftyerladt andet end feilslagne Ønskers Bitterheder, en smertelig veemodig Sindsstemning. Jeg gikk i dag til Kirken i det

søde Haab at jeg vilde forefinde dig der, men – Du veed selv at Du ikke Laavede din Længselfulde Ven med er Besøg af hans elskede Christine. Jeg kan ogsaa sige dig at jeg retfærdiggjorde dig for Ikke-Opnaaelsen af mine billige Ønsker, da jeg veed at der ikke manglede dig paa Villie til at opfylde min Længsel efter dig, men naar man bliver skuffet i sine kjæreste Forhaabninger, er Smerten saameget større. Min hulde Ch! Du er ret en lille skjelmsk Tøs, som saaledes lader din Ven henleve Pintsefesten, som hd. havde gjort sig saa store Tanker om, kuns levnet Kjedsommeligheden. Men det er vel som en Straf for mine mange Synder, derfor kan jeg ikke have Aarsag til at beklage mig over Skjebnens Gjenvordigheder. Tilgiv din G. at han skriver til sin elskede Pige i et mørkt veemodigt Humeur, han er ikke i stand til at blive af med det igjen i aften. God Nat! sov sødt og behagelig!

Din G.

Pintsedags Aften.

God Morgen! God Morgen, Du min Udvalgte!

Uagtet jeg i denne skjønne Morgenstund føler Længsel efter et sødt, varmt, fyrig Kysa af dine nydelige tillokkende Læber, hulde Pige, seer jeg ingen anden Udvei for mig end at (?) mig med Taalmod og tæmme min Begjærlighed til Leilighed gives.- Det er vel ikke mulig at du ikke kom fordi du troede at min Moder ikke (?) noget af at jeg havde indbudet dig, min egen kjære Ch., til at komme her i disse Dage.- Hun har givet sit Samtykke til – dersom du husker det, hvormom jeg heller ikke tvivler- til vor Forbindelse, dog sagde hun at det endnu var for tidlig for os at være noget afgjørende Skridt – Noget som vi ogsaa veed endnu ikke lader sig realisere overensstemmende med vore Ønsker.

I morgen skal vi have Bryllup paa Øvre Smestad, hvor et Par Tjenere skal gifte sig.- Behag at modtage mine kjærligste Hilsener, tilligemed Ønsket om at see dig her ret snart.- Evig Din G.

2den Pintsedag 1837.

E.s. Faaer du Lyst til at komme hid saa lov mig saaledes at du har Tid til at afsee et Par Dage til din Lengselfuld G.-

Dyrebare Pige!

Uendelig meget Tak for Dit kjære Brev, som din Søster Karn medbragte. Gid jeg kunde igjengjælde Dig for de søde Følelser som gjennemstrømmer mig ved at lese dine kjære Breve; men da jeg tvivler derom, vil jeg bede Dig at antage Villien i Gjerningens Sted. Du kan vel være forsikret om at vor Forbindelse ikke forvolder Moder andet end reen Glæde; Du indseer vel selv at det vilde være i høieste Grad Inconceqvent, ja endog ufornuftig af hende, hvis hun ikke ønskede det. Hun var vel engang imod vor Forening, men dette havde sin Grund, deels i at hun ønskede at jeg skulde faa mig en Pige som havde Gaard, tildeels ogsaa i at det var alt for tidlig for mig, derfor vilde hun først see Leiligheden og Tiden an, tilmed troede hun og at Du var for fiint dannet til at Du ville have befattet Dig meget med en grov Huusholdning. Du maa virkelig ikke tage det saa ilde, og at Moder før ikke har benegtet den intenderede Forbindelse med de gunstigste Øine, da hun vel ikke kjendte stort til Dig.- Vil Du ikke snart glæde din trofaste Ven med et Besøg? Naar skal jeg vente Dig? t. Ex. der skal blive Auction paa Bjerke den 12te. næste Mnd, kunde Du ikke komme herud Lørdag forud. Du

veed at jeg venter Dig med Længsel. I 6 lange Uger er jeg nu bleven nægtet dit Syn, er ikke saadant slemt, saa du ikke maa forundre Dig over at jeg ikke alle tider har et muntert Humeur, som ogsaa ofte viser sig i mine Breve. God Aften, sov sødt hulde Pige! Jeg vil legge mig med de varmeste Ønsker om en lykkelig Fremtid for Dig og din uforanderlig tro G.

S. 30de. Mai 1837 kl. 10 ¼ Eftermiddag.

P.S. For at sove sødt og behageligg er et Aftenkys nødvendig, altsaa haaber jeg, min Kjære!- men Distancen er vel stor. Din G.

Tvende Bøger medfølger til din Tjeneste.

Elskede Pige!

Tusind Tak for de kjære Breve, Du saa ofte glæder mig med! Du kan være fuldkommen forsikret om min Moders Bistand, thi da jeg fortalte hende at Du troede det forvoldte hende Kummer, smilede hun ad din Frygt, og bad mig berolige Dig i den Henseende. At hun for en Tid siden ikke ønskede det, var fordi hun syntes at det var alt for tidlig, sagde hun. Jeg haaber at Du nu er fuldkommen beroliget, kjære Ch!

I næste Uge, Torsdag troer jeg, vil Iver S. lade sig omslynge af Hymens Kjæder. Der skal blive stort Bryllup, saavidt jeg har hørt, og jeg skal blive beden, fordi jeg var ham behjælpelig i hans Bestræbelse i Vinter.- Kunde Du ikke faa det Indfald at komme herud St. Hans Dagen, saa skulle vi gaa til Kirken Dagen efter, da der bliver Gudstjeneste ved Lillehammer. Jeg veed ikke hvor meget jeg blev Dig skyldig, dersom Du vilde komme her engang snart, det vilde glæde mig usigelig, men jeg tør vel ikke haabe det? Jeg lengter meget efter at komme til Dig, men hver Gang jeg troer at kunne komme afsted, opstaaer Vanskeligheder,- som gjør det umulig for Din Ven at komme til Dig, kjære Ch! Jeg kan ret sige, at det gaaer mig temmelig haardt til livs, at blive saaledes drillet af Skjebnen. Haabet opretholder mig vel nogenlunde, dog dersom jeg kommer til Bryllupet paa (Fei?) har jeg stoer Lyst til at lade en Dag gaae hen i Dit Selskab. Faaer Du Lyst til at komme her, saa kjære Ch! meld mig det forud.

I forgaars var jeg paa Bjerke Auction. I gaar var der ogsaa Auction, men jeg forblev Hjemme, da jeg havde adskilligt at bestille. S.og Ingeborg var der igaar, men ere endnu ikke hjemkomne. -

Med Haabet om et snart Gjensyn, forbliver jeg Din altid elskende G.

S. 14de Juni 1837.-

Undskyld mig for Brevets Korthed, da jeg hvert Øieblik vente Postbudet.- Din G.

Dyrebare Pige!

Erindringen om de lykkelige dage jeg tilbragte i dit Selskab har forsødet mig disse Dage efter din Afreise herhen; desuagtet maa jeg tilstaae at de staae saa uendelig langt tilbage for Virkeligheden, at have Dig selv i mine Arme, at de have været kjedsommelige for mig. Man kunde sige at et Aars Tid ikke skulle være nogen Evighed, men for en Utaalmodig, som lengter efter at det skal rinde hurtigt hen, for at komme i Besiddelse af en elsket Gjenstand, bliver det nok en Evighed at vente. Vi kan vel see til at forsøde hinanden Tiden saa ofte Leilighed gives.- Tusinde Gange Tak for de behagelige Timer Du skabte for mig, da Du var her! Nogle Dage fløi ret hastig, saa jeg nesten ikke veed hvor de bliver af, desmere lange og kjedsommelige har de 4 Dage efter Adskillelsen været for mig. Naar

jeg faar Tid vil jeg gaae op til Dig, men jeg frygter for at det ikke kan blive saa snart, da vi har begyndt lidt med Slaataanden.- Jeg kan hilse Dig fra Even og Marte Heramb; de ankom hertil strax efter at du var reist hjem.- Kjære! hav en Undskyldning i Beredskab til mig, fordi jeg ikke ledsagede Dig lenger paa Hjemveien. Du kan vel vide at jeg gjerne havde villet følge Dig endog til dit Hjem, men da jeg skulde være Hjemme til Kl. 11, maatte jeg vende om. Gid jeg kunde faa Tid til at komme til Dig naar din Søsters Bryllup bliver, hvorom jeg ret tviler, da Aanden er begyndt. Simen reiste til Biri, og ovenikjøbet endeel Auctioner ere for Haanden, saa bliver det vanskelig at komme afsted, dersom der ikke skulle indtreffe Regnveir i de Dage.-

Da Simen Wedum staaer over mig med sin Figur, nødes jeg til at slutte dette Brev, med de kjærligste og varmeste Hilsninger til Dig fra Din evig hengivne G.
9de Juli 1837.

Simen Wed. beder hilse Vedkommende! Din G.

Min elskede Christine!

Det var ret med et sørgmodig Hjerte at jeg maatte forsage de Fornøielser som visselig vilde have ventet mig i din Søsters Bryllup; endnu mer tungt var det at din lengselfulde G. maatte forblive hjemme fra de tillokkende Glæder, som dit kjære Selskab vilde have forskaffet mig. Uagtet jeg lengter meget efter Dig, troer jeg ikke at det kan gaa an at kunne komme op til Dig, min hulde Elskede! førend om nogle Uger, dog kan du være forvissat om at saa snart Leilighed gives, skal Du modtage min hele Person. Jeg vil see til at faae S.W. med, thi Du veed vel at vie ere i Alliance.- Min Moder beder hilse og sender Dig som Present medfølgende Stk. Forklædetøi. Jeg vil tilføie den Bøn, at du maatte anwise det en gunstig Plads ved din paaklædning! Nogle Aviser medfølger til din Broder Christian. Beed ham have mig undskyldt fordi jeg ikke skriver ham til, da jeg i denne Uge ikke er bleven levnet 1/4 Time mer end som behøvedes til Arbeide og Restauration(?). Igaar var jeg i Saxumdalen paa en Auction, hvorfra jeg kom hjem inat kl. 2. I dag har jeg ogsaa adskillig at bestille med Skrivning og skal ledsage Moder til (Lysgrd.?) saa du ogsaa maa have mig undskyldt, om du faaer et hastig sammensmøret Brev. For forrige Søndag maa jeg ogsaa fremkomme med en Undskyldning fordi jeg ikke opvartede Dig med et Brev. Det er ikke samstemmende med mine Følelser for Dig, min kjære Ch! eller at kalde honet, at lade den ene Postdag efter den andre hengaae, uden at underholde sig lidt med sin Kjæreste, men da havde jeg om Formiddagen noget at bestille, og om Eftermiddagen kom her adskillige, hvorfor jer er bleven nødsaget til at betjene mig af Undskyldninger.- Du er vel ikke bleven officielt underrettet om Mathea Lysgrds. Nedkomst med et dødfødt Pigebarn? Du slipper vel iaar at benytte Dig af Riven? Det vilde have været godt i disse varme Dage, thi det har jeg maattet føle, dog nu har vi nesten afgort Slaataanden, kuns 3 a 4 Dages Arbeide er endnu igjen. Nu er Stevnetiden forhaanden, men ingen Stevninger ere saa langt nord, at jeg godt kunde tage mig den Frihed at hilse paa Dig.-

Vær hjertelig hilset, og glem ikke at du her har en som baade i søvne og vaagende tilbeder Dig.

Din elskende Gulbrand
23de Juli 1837

Elskede Pige!

Endelig gives der Udsigter for mig til at kunne komme op til Dig, min inderlig elskede Christine! Thi i Slutningen af denne Uge bliver Auction paa Flugstadhaugen, og da det er sandsynligt at det falder i min Lod at komme derhen, har jeg allerede udbedet mig Ledsagelse af I.Wed.- Hvorledes har du levet siden jeg sidste Gang hørte noget fra Dig? Jeg kan tænke mig at det maa ha været behagelig, som det altid er i deres muntre Kreds. Men for mig har Tiden siden Du glædede mig med din Nærværelse her, været lang for mig, uagtet jeg har havt nok at bestille med (?aaden?), og i den sidste Tid med at være ude i Bygden paa Forretninger. Vi ere nu bleven godt aflagte med Arrestanter, thi i denne Uge fik vi 3de Stk. som ere fra Hedemarken i forrige Uge 1, alle paagrebne af den speculative Knud Morterud.- Igaar var Auction over Lunde. Der blev buden 1900 Spd. foruden Føderaad, 6 Tdr. Korn til Fru Hanum(?), af Prok. Jørstad; men da hun ikke vilde sælge Gaarden til den Pris, fik hun ingen Approbation paa Budet. Hun vil ikke sælge den under 2500 Spd., og da bliver det unægtelig for kostbart, thi den er ikke stor. Vel kan der fødes 3 a 4 Heste og 16 stk Fæe-Kreature, men Ageren er vanbrugt, saa der kun avles 70 Tdr. Korn i gode aaringer. Jeg kan ikke nægte for at jeg havde Lyst til at købe den for at kunne boe der indtil Fader oplod Smestad. Den vilde være hyggelig at boe paa for os, men at give saameget for den som Fruen vil have, det er unægtelig altfor meget.-

I morgen venter vi Amtmanden hertil for at besee Anlegget til en Bro over det (?) Sund.-

Det smertede mig meget at høre det Tilfælde som indtraf med din Broder Ch.; dog det var vel ikke saa farlig, han er vel nu god igjen?-

Vær tusinde Gange paa det hjerteligste hilset, og forglem ikke den, som ikke har noget høiere Ønske end at herske uindskrenket i dit Hjerte.

Din evig elskende G.

Smestad 6te. August 1837.

Min uudsigelig kjære Christine!

Tak! Tusinde Tak for al den Godhed og Kjærlighed som du til alle Tider overøser mig, din elskende Ven med! Du har mer Godhed for mig end jeg virkelig fortjener; thi det føler jeg i mit Indre at jeg ikke er dig ganske verdig, saa (?) eller har de Fuldkommenheder, som jeg ønskede at den der skal blive din bestandige Ledsager gennem Livet, burde være i Besiddelse af. Dog, det skal være min uafsladelige Bestræbelse at gjøre Dit Liv saa behagelig som det er mig mulig at gjøre det, og da skal Du see at jeg ogsaa er fornøiet.- Igaar var jeg nørdest i Saxumdalen og afholdt en Registrerings Forretning, som jeg ikke blev færdig med førend kl. 9 ½ Eftermiddag. Paa Hjemveien vandrede jeg ene over Kjølen, uden andet Selskab end Dit elskede Billede, som sad (?) malet i mit Indre. At vandre ensomt i den tause Midnat naar Alting er øde eller ligger i Hvile, forekommer mig saa tyst og kjedelig: jeg er ingen Elsker deraf. især naar det er mørkt. Jeg besøgte S.W. hvor jeg blev til i dag. Han har stærk Tilbøielighed til Din Søster, men som hun siger besverer sig. S. svever i en pinlig Uvished.

God Morgen min hulde Pige! Igaaraften blev jeg afbrudt førend jeg tilendebragte et lidet Brev til Dig, men nu skal jeg endelig ikke lade forstyrre

anden Gang. Jeg kan berette Dig at der snart skal blive Bryllup paa (S?merud?), til (?) Svendrup. Det er sandsynligt at Indbydelsen ikke strækker sig saa langt som hertil, som ogsaa vil blive lige kjært; thi i dette Bryllup vil vel Konveniensen blive stiv og stram, saa jeg ikke troer der vil blive uden afmaalt Munterhed. Kjære kom snart indover, du skal da faa tage i Øiesyn de nylig malede Wærelser, som jeg synes er blevne ganske vakre. Endnu er ikke Malingen færdig.- Du veed vel ikke hvem som er prerideret(?) foran S.W hos Karn. Han ønskede at vide dette, og om han nogensinde kunde gjøre sig Haab om at vinde hendes Gunst. Vil du være saa god at tjene ham deri, saa er jeg vis paa at du reserverer Dig hans Taknemmelighed. Apropos! det er nærvæd at jeg skulle glemme at sige Dig saamegen Tak for Sidst, som kan rummes paa dette stk. Papir.- Hils dine ?
16de Aug 1837

Min kjære Christine!

Lenge er det siden jeg satte Pennen paa Papiret og skrev til Dig, min egen kjære Ch! at det er nærvæd at jeg er undseelig derfor; men jeg haaber du ikke regner det saameget mig til Last, som det kunde synes, hvorfor jeg vil besmykke min Sag og fremlægge Undskyldninger med, at jeg tildeels atter har været hjemsøgt af knappe Tider, da jeg for det meste siden jeg var hos Dig, har været udi i Bøygden paa Forretninger, tildeels for ogsaa Skuraanden gjorde lidet Afbræk i Tidens Løb, og forige Søndag var her saa koldt at jeg maatte trække Vanter paa inde i Stuen, for at bevare Fingrene, siden besøgte jeg Chr. Lysgaard i Hr.(Exet?) Fravær paa Dahlsveen.- Modtag min varmeste Tak for dit kjære Brev, som jeg har ladet ligge saa længe ubesvaret.

(fortsettelsen?)

Da troer jeg ikke at jeg faaer saamegen Tid tilovers som det er nødvendig til at gifte sig; men bie Du lidt min kjære Pige! jeg vil vedde paa at Du faaer mig tidsnok, og at Du nok kommer til at tage til Takke med mit Selskab saameget, at Du vil ikke ønske Dig mer deraf. Det er Fader som volder at jeg er saa hastig hos Dig, thi han har ikke saameget som en ½ Time at bortødsle af Tiden. Naar det bliver senere ud paa Høsten og vi faaer indhøstet, og Du har været her ude skal Du see at jeg tager en Tour til Dig for at lade Dig smage mit Selskab saalænge Du har godt deraf.-

Uagtet det kunde synes at være inconseqvent af mig, at jeg indlader mig paa at bedømme din Beslutning i et viss Anliggende, da Du vel kan vide, at jeg. med det Forhold hvori vi staaer til hinanden og den Kjærlighed jeg føler for Dig, ikke kan eller vil Andet end at ønske Dig frikjendt for al Malconduite i omqvestionerede Anliggende; men alligevel vil jeg imødegaa dit Ønske at sige min Mening derom, hvilket Du ikke maa regne mig til Last om det bliver til min Fordel, da det er i Harmonie med min Sanvittighed. Hvorledes jeg end betragter din Handlemaade, kommer jeg ikke til andet Resultat end, at jeg troer han vil have elsket Dig alligevel, enten Du havde givet ham hiint Løfte eller ikke, og saaledes ville det have smertet ham, saavel om han havde faaet Løfte og har besiddet det en Tid, som ogsaa om han ikke havde erholdt noget; ja jeg troer end ydermere, at han ikke vil føle større Smerte efterat han er kommen til Overbevisning om dit Tab- det første Øieblik vel fraeregnet- end han vilde have følt om Du ikke havde givet ham hiint; thi jeg erindrer med mig selv, at medens

jeg elskede Dig haabløs, vilde jeg langt hellere villet nyde Gjenkjærlighed, om det kuns havde blevet en Times Tid og derovenpaa smagt Adskillens (Vemod?), end at jeg aldrig skulle have nydt den rene Kjærligheds Glæder. Tilmed er det muligens at hans Handlinger i Mellemstunder fra den Tid han modtog dit Løfte indtil da Du ophevede det, qualificerer sig til at saadane Løfters Ophevelse. Er han nu Mand af fast Character og faste Grundsætninger- om han end elsker Dig af et varmt og dydig Hjerter, vil han med Resignation vel finde sig i Skjæbnens Tilskikkelse og søge at glemme den elskede Gjenstand. Hvorledes et Menneske nu lever, enten det vil føre et lykkeligt Liv, eller det modsatte, lover jeg at afhængig af dets Villie, dog vil det vel ikke falde lige let for Alle, eftersom deres Characterer ere til.- Nei, min elskede Christine! Jeg finder ikke den ringeste Plet paa din Opførsel, ikke noget hvorover din Samvittighed behøver at ængstes for. Desuden, ifald der skulle være noget som dit ømme Hjerter- imod min bedste Overbevisning- skulle engstes for, saa besverger jeg Dig ved alt hva som helligt er, at Du ikke maa have nogen Bekymring for at have forvoldt ham Smerte, da i saafald Du veed at jeg er den som har beveget Dig dertil.- Vær Du min dyrebare Pige hilset af det varmeste, det mest elskende Hjerter som nogen kan prestere Dig. Din med Lengsel evig hengivne Gulbrand.
3die September 1837.

Nu har vi faaet Besøg af Lysgaards Familien

Dyrebare Christine!

Tusind Tak for det i dag modtagne Brev fra Dig, det aander Kjerlighed og Godhed for mig i hver Linie. O hvor Lykkelig jeg er, som besidder et saa elsket Væsen! Nu er jeg da endelig kommen i den Stilling at Du ikke behøver længere at bie paa mig, men alt er nu afhængig af Dig hvilken Tid og Time du vil forenes med mig, thi jeg er nu bleven Eier af det smukke Sted Lunde - altsaa naar Du behager at vi skal forenes ved et nu fastere Baand, saa er Ingenting iveien for vort Ønskes Opnaaelse.

Jeg vilde gjerne komme til Dig snart, muligens det kan blive om 14 Dage. Paa Lunde er ret noget som behøves at gjøre, Gjerdene ere forfarne, raadne,- Ageren er saa Steensadt, at der maa høstpløies en stor Deel i Høst; Størrelset i Sæteren er ogsaa raadent, saa at nyt maa opføres, hvilket nu vil begynde med i morgen. Den 9de Octobr. bliver Auction paa Lunde over det Fruen har til overs af Løsøre og Gaardsredskaber m.v.

Jeg har spurgt efter Formandsskabsloven og den norske Kokkepige, men har ikke faaet fat paa nogen af dem.-

Vær Du hilset paa det Kjærligste fra din elskende Gulbrand.

17de September 1837.-

Min kjæreste Christine!

Nu har jeg maattet savne dit overalt dyrebare Selskab, min elskede Kone! en hel Uge, og maa vel ogsaa fremdeles føle Savnet endnu i et Par uger, lige til Juul; men da, haaber jeg, skal intet afholde mig fra at tilbringe Tiden i dit usigelig kjære Selskab. Jeg lever nu om Dagen saa fornøiet og lykkelig som det er mulig for en elskende Mand, der veed at han udfylder ganske sin hulde Kones Hjerter, skjønt han nu savner hendes lykkelige Nærhed. 4 Maaneder er igjen førend jeg

kan faa tilfredsstillt min Lengsel efter dit Selskab, da skal vi ikke oftere forlade hinanden eller føle Skilsmisens Smerte, og da skal vi tilhøre hinanden ganske.- Modtag min hjerteligste Tak for dit kjære Brev, som Du i dag bevartede din lykkelige Mand med.- Hils dine kjære Foreldre og Sødskende og vær du selv hilset paa det kjærligste fra din G.
Mandag, 11te Octbr. 1837.

Min høit elskede Kone!

De skjønneste Forhaabninger og de dejligste Forventninger jeg som Yngling nærrede, er da endelig indtruffet, den elskværdige Christine er indtraad i uadskillelig Forbindelse med mig. Det er en behagelig sød Tanke for mig, at kunne kalde Dig, Hulde Kjæreste, min Kone! evig min. Vær saa inderlig god min Kjære Kone, at modtage min hjerteligste Tak for den Kjærlighed hvormed Du bevartede mig i Bryllupet! Jeg levede da i en ret lykkelig Tilstand, følte at jeg svevede langt inde i Himmelen. Tiden gled saa hastig for mig at jeg ikke andet troer, end at den vilde drille os med at løbe hurtigere end sædvanlig. Kjære lad mig ikke vente forlænge før Du kommer herud til længselfuld ventende G. Hvorledes befinder Du min Kjære, Dig efter vort Bryllup? Jeg følte igaar lidt Efterveer for Bryllupet, en ubetydelig Hovedpine, som dog i dag har forladt mig. Jeg var igaar paa Hammer og fik et Par Vanter til Dig, som hermed sendes Dig. De ere vel for store til dine smaa nydelige Fingrer, tog jeg ikke i Betenkning at sende dem til Dig.- Her ligger et Brev til Dig, som jeg troer er fra en Mandsperson; jeg gad ret vide hva han vil Dig.-
Vær Du paa det kjærligste hilset fra din trofast G.
3die November 1837

Min Kjære Kone!

De mange Gratulationer for vor fælleds Fremtids Lykke og Held, som maa Nuomstunder, siden den uforglemmelige Dag da jeg ved Kjærlighedens Baand blev for mig forenet med Dig, elskede Christine, som presenteret mig med, har været smigrende for mig. Alligevel kan jeg neppe faa indprentet i mit Hoved, at du virkelig og uopløselig er alleene min, thi jeg synes det er at Opede, som skulle være formeget for mig, men naar jeg gjenkalder i min Erindring den i vort Liv vigtige Handling som foregikk den 30te. f. M., saa strømmer Blodet hurtigere gjennom mine aarer med den glade Tanke, at Du, min Elskede, har skjænket mig din Haand og Hjerte! Nu er jeg lykkelig, saa lykkelig som noget Menneske kan være, men kan enda ikke leve aldeles fornøiet, da du, som bestandig er indsluttet i mine Tanker, udgjør en vesentlig Deel før jeg kan leve aldeles fornøiet, er fraværende. Vær saa god at modtage min hjerteligste og varmeste Tak for dit kjærlighedsfulde Brev! Du ventede vel Brev fra mig ved forrige Postdag, hvorfor jeg vil lade mig undskyldt, da jeg ikke havde Tid at skrive – Paa Jørstad er nu kuns igjen en syg Pige; for resten skulle alle der være restituerede. Med Iver Sorgendahl skal det nu være noget bedre. Doctoren siger at hans Sygdom ogsaa skal være Nervefeber. Uagtet jeg har den bedste Villie til at komme til Dig snarest mulig, kan jeg dog ikke reise i morgen, da jeg i disse Dage nødes nu at forrette Auctionen og Thing stevningen. Nu staar jeg paa reisen, og kommer vel ikke hjem før i Morgen

Aften.- Du har vel hørt at Hans Jørstad agter at blive Apothekerdreng paa Lillehammer. Vi have nu begyndt at kjøre Steen paa Lunde til Grøfterne. Vær Du paa det kjærligste hilset fra din Gemahl G.Fliflet(?)
Kl. 6-Fredag Morgen.

Til min naadige Gemalinde Christine Fliflet!!!

God Morgen! Nu er Veiret ret slemt, saa jeg ikke gad gaa ud, men jeg maa aligevel. Bliver det ikke bedre, saa vilde jeg heller ikke nøde Dig til at reise ud i et saadant Føre. Saaledes maa du heller ikke vente mig imorgen, thi det er muligens at jeg ikke kan komme. Vær forvisset om at jeg gjør hva jeg kan for at komme til Dig snarest mulig Din udsigelig elskende Gulbrand.
Mandag Morgen kl. 6.

Dyrebare Kone!

For den ømme Kjærlighed som du ved min Nærværelse paa det kjære Fougner tildeelte mig, har jeg at sige Dig, min hulde Gemalinde, saa megen Tak som kan rumme paa et Stykke Papir. Ligeledes for du modtage min hjerteligste Tak for dine af sød Kjærlighed aandende Breve, som det er mig en sand Fryd at læse! De ere saa kjære for mig, da jeg synes det er som at jeg skulle være i din lykkelige Nærhed. Moder beder sige Dig, at hun ønsker gjerne at see Dig her, og at du saaledes kan komme hid naar du selv behager. Nu har du vel ingen Vanskeligheder mer fra den Side, min kjære Christine.

Da jeg i disse Dage reiser i Bøigden paa Stevninger, saa kommer jeg vel need i Rudsbygden paa Tirsdag, og da haaber jeg at kunne komme til Dig samme aften, for at medbringe Dig tilbage. Jeg nærer den skjønnne Forventning at du da ledsager mig hjem og bliver her saalænge du selv ønsker det.-

Jeg skal hilse Dig fra (Herambs?) Folkene; de haver været her, og ere nu reiste hjem. De bade at du og jeg maatte komme derind i Julen, hvilket jeg ogsaa halvtæn lovede, saasom jeg troede at du ikke vilde sette Dig derimod, ifald jeg skulde faae Tid.-

Iver Sorgendahl er endnu syg, skjøndt meget i Bedring, saa at hand endog undertiden er oppe af Sengen. Men vedbliver at paastaa at det skal være Nervefeber.-

Jeg beder hilse dine kjære Foreldre og Sødskende, og siig dem min hjerteligste Tak for sist! Vær Du selv paa det kjærligste hilst fra din bestandig elskende Gulbrand.

Søndag, 26de November 1837.

Elskede Kone. Atter lever jeg i den kjedelige Eensomhed, fjernet halvanden Miil fra Dig, min dyrebare Kone! Ikke levnet andet Middel end at underholde mig med Dig i min Sjel og tolke mit Hjertes følelser paa Papiret. Saa vel Julen som du ere da vegne herfra, det føler jeg; kuns Erindringen om de lykkelige tilbragte Dage har jeg igjen, hvorimod Dagene efter din Afreise fremvise en ubehagelig Kontrast. Snart modtager jeg et kjærligt Brev fra Dig, som forsøder mig Livet, indtil Du selv kan omsvøpe mig med din Kjærlighed. Trende Maaneder ere endnu igjen til den Tid da du maa- før du maa komme her, for ikke mer at skilles fra mig og du for at begynde med at bære paa et heelt Livs Møisommeligheder!

Jeg ynkes nesten over Dig, at du med din fine Skabning saaledes skal hengive dit hele skjønnne Liv- for mig og slig Virksomhed som den Du har indgaaet i. Min Kjærlighed skal i det mindste stræbe at forsøde Dig Livet og hjælpe Dig at bære dels Byrden.-

Jeg kan hilse Dig fra den Babenrothske Familie. Endnu har jeg ikke den i mig heel og holden, men dog saameget, at jeg kan fortelle Dig lidt om Elisabeth og hendes Sødskene. Hun blev efter nogle Lidelser Baron Palens Kone. I Førstningen havde de mange Lidelser, foranlediget af Fatigdom, men saa kom tvende rige Oncler som hjalp dem i Veiret. Augusta fik ogsaa en rig Mand, Salzmand, levede ogsaa lykkelig. Carl fik Amtmandens datter til ægte, efterat han havde tjent som Militair i Østindien. Nu veed du det væsentligste af hva jeg har uddraget af den deel jeg har læst af Historien.-

Jeg kan vel ikke haabe at see Dig før Markedet, men da gjør du vel ikke mine Forhaabninger til Skamme? Kjære belav Dig paa at flytte herud det tidligste Du kan; du veed jeg længes efter at være bestandig i dit dyrebare Selskab.- Hilsdin kjære Familie, og vær Du selv paa det kjærligste hilset fra din bestandig elskende Gulbrand.

Smestad 7de. Januar 1838.-

Kjære Kone!

Tak for Underretningen om din Søsters Nedkomst. Nu er Du da bleven Moster, i hvilken Egenskab jeg maa gratulere Dig.- Moder vil at vi skulle tage en Snartur til (Semb?) i overmorgen, men saa kunde Du ikke blive med, hvorfor jeg heller ikke gider reise. Farbroder vilde at vi skulde komme snart. I dag var her en Mand som frembød et Sæt Bommer med Meel, dette kunde jeg ikke indlade mig paa, da jeg ikke vidste om Du havde eller faaer nogen hjemme, hvilket Du vel er saa god at underrette mig om.- Den Bog som Du nylig spurgte mig efter, faaer jeg i dag paa Jørstad; Hans vilde ikke levere den tilbage, da han havde saa stor Fornøielse af den, sagde han.- Nu befinder jeg i min Tilstand bedre, end i de første Dage efter din Afreise, thi da blev jeg saa veemodig.- Hvorledes staaer det til med din Søster? Hils dine paarørende. Vær Du selv paa det kjærligste (?) hilset fra din Gulbrand.

1. Februar 1838.

Elskede Kone!

Modtag min ubegrænsede Tak for dit Brev, som var mig saa meget mer kjærkommet, da det indeholdt en behagelig Efterretning for mig, den nemlig, at du vilde Lysteliggjøre mig med din Ankomst hertil i Markedet. At Du har bestemt Dig til ikke at afreise før Fredag, synes jeg ikke aldeles godt om, da Du derved forspilder en af de lykkelige Dage, som jeg kunde have tilbragt i dit kjære Selskab. Betænk, at dersom Du opsætter Reisen en Dag, en Time længere end nødvendig, forvolder Du mig derved ubehagelige Timer. Kjære kom saa tidlig i Ugen Du kan, lad de af dine Sødskende som har Lyst blive med hid. Det bliver intet af Reisen til Dig, før Markedet, thi der bliver ingen Stevninger i Rudsbygden, saa at jeg kan have noget til Paaskud.-

Du veed vel at Ingeborgog Christian gaar paa Dandserskolen. (?) over et Snes Stykker som nyder Information deri. Naar vi for Eftertiden faaer noget Bal, kan vi som ikke haver gaaet paa nogen Dandserskole, vel ikke synderlig vove os frem

paa Gulvet, af Frygt for Kritik.- Jeg har ret havt nogle ualmindelig lange Dager siden Adskillelsen fra Dig.-

Lev vel indtil Markedet, og vær tusinde Gange hilset paa det kjærligste fra din længselfulde ventende Mand Gulbrand

Postmanden ventede, derfor (?) Brevets Korthed.- Tillige at jeg benytter saa grovt Papir, men da det igaar kom fra Christiania, er det ny nysignert.

Din G.

Dyrebare Kone!

Din elskende Gulbrand maa atter tilbringe Tiden med et tungt veemodigt hjerte, thi du er reist fra REIST FRA ham, fra din uudsigelig elskende Mand, det føler jeg dybt. Disse frydefulde Dage, hvortil jeg gledede mig saameget tilbragte jeg i Nydelsen af vor Kjærlighed og i Glæde, men nu er det forbi: Gjenstanden for min Kjærlighed er vegen fra mig, og jeg har kun tilbage Erindringen af den i dit kjære Selskab tilbragte lykkelige Tid. Jeg er i Aften i et saa ualmindelig bedrøvet Humeur, fordi du allerede i dag skulle forlade mig, thi jeg havde troet at jeg skulle have nydt dit Selskab til i morgen; derfor at mit Haab er feilslaget, er jeg bleven veemodig i mit Sind; men du er ogsaa undskyldt, thi du maatte vel hjem i Aften. Jeg læste siden du forlod mig, en rørende Historie om en (Veninde?), der vel ogsaa bidrog til at forøge det Veemod, som din Afreise havde efterladt i mit Hjerte. Jeg blev ikke med til Lysgaard, thi jeg syntes bedre om at sidde hjemme i Kakkelvnskroen og i uforstyrret Roe hengive mig til mine Kjærligheds Drømmerier, som er saa sødt, saa behagelig, da Du udfylder min Sjel saa ganske, at intet andet rummer deri.- Jeg troer virkelig at jeg ikke kan leve mange Uger til ende før jeg maa finde Dig. Med et Spring skal jeg staae foran Dig.- Undskyld- thi jeg er Svimmel af Træthed Sov sødt! Vær tusinde Gange hilset paa det kjærligste, (?) fra din lengselfulde elskende Gulbrand.
Søndag aften kl. 8.

Kjære Kone!

Reisen udover, som jeg troede vilde have foregaaet paa Løverdag, er fra min Side blevet opsat, da det ikke falder beqvemt for mig nu fortiden, men maaske at det i Slutningen af næste Uge kan lade sig gjøre. Det lader sig vel da gjøre for Dig at blive med? Hvis ikke, saa maa vi opsætte til over Vaarthinget, som er den 19de og 20de i næste Mnd. Du er vel saa god at underrette mig derom med næste postbud, skal jeg ogsaa melde Dig snarest mulig hvorledes det bliver. Jeg har nu kjøbt mig et Par Hester som jeg skal medtage til Vaaraanden, rigtignok for en sver Pris, 62 ½ Spd., men saa troer jeg at det er gode Heste. O. Skjeggestad som er en competent Hestekarl, paastaaer ogsaa at det ikke er noget Ukjøb, men tvertimod styrkede mig til Handelen. Det bliver vel enda forliden til Vaaraanden paa Lunde, thi nu nødes vel vi at have 2de flere, dog maa det vel gaa nogenledes an, da her har 3 ½ flere, saa vi vel kan faa nogen Hjelp herfra.- I morgen faar jeg vel et Brev fra Dig, min Kjære Kone? Jeg har ikke faat noget fra Dig paa lenge. Hvorledes staar det nu med lille Anette? Hun modtager vel mange Kjærlighedstegn fra dig. Det er næsten at jeg misunderhende, og ønsker mig selv saa nær Dig. Naar skal jeg faa see Dig igjen, jeg lengter ret meget. Vær paa det kjærligste hilset fra din trofast elskende Gulbrand.
Smestad den 28de Februar 1838.-

Søndag Aften.

Dyrebare Kone!

Meget Tak for dit kjære Brev. Reisen til Ringsager og Biri veed jeg endnu ikke naar det bliver beqvemmest at foretage, vel maaske om 14 Dage eller 3 Uger. Examen over Eleverne paa Danserskolen skal blive avholdt tilligemed Bal den 1ste. Marti, hvor Familierne til Eleverne ogsaa kan faae Tilladelse at blive med. Hils din Fader at jeg paa hans Anmodning har betinget 500 Tegelsteen af Johannes Traaset for Pris 7 sp. pr. 1000 stk. Man siger at denne Steen skal være bedre end Sutttestads, som vil have 7 Sp. pr. 1000 stk. Endelig kan Du faae spikket Lin, men som jeg hører din Søster siger, kommer det for silde for dit Brug. Jeg haaber at Du derved ikke er kommen i Forlegenhed. Vær paa det hjerteligste hilset fra din Dig elskende Mand.- Gulbrand Smestad

Elskede Kone!

De lykkelige Timer jeg atter har tilbragt i dit kjære Selskab ere da ogsaa svundne, og jeg maa tilbringe Tiden alene, fjernet fra Dig, min elskede Christine. Det er tungt at leve adskilt fra en saa kjær Kone, som du er mig. Hele 8 Uger er jeg endnu fordømt til at være deri, dersom Du ikke vil være saa barmhjertig at formilde Skjæbnen for mig. Et Middel er jeg dog levnet til min Fornøielse, og da jeg troer derved at kunne forskaffe Dig en behagelig Stund, bliver det en dobbelt kjær Sydsel for mig, at underholde mig med min elskede Christine i (?), og for at forskaffe de Følelser som gennemstrømmer mit Hjerte for Dig, Luft. At kalde Dig min Kone! min evig min alene! O, det er saa sødt, det setter mit Hjerte i en glad Bevegelse: at være for evig sammenføiet med et saa kjært elsket Væsen—det er saa behagelig, mer end jeg fortjener. Hav Tusind Tak for al den Kjærlighed som Du beværtede mig med. Kan Du ikke blive med din Søster herud paa Løverdag, Du vilde derved forskaffe din længselfulde Mand usigelig Fornøielse. Hvis Du kan, saa gjør Du det vel?

Tirsdag.

I dette Øieblik kom hjem en Kjører fra Christiania, som medhavde nogle Gryder – 7 stk.- til dit Brug, samt noget Jern. Nogen Bagstegang var ikke med. Jeg synes erindre at du sagde at have anmodet Christian om at kjøpe en. Han medbragte ingen Efterretning fra Christian eller Iver, end at det stod vel til – Jeg kan hilse Dig fra Madam Bøe og Olava Semb, der kom her igaar. Det lader til at de ville at jeg med Kone, og Du med Mand skulle besøge dem, hvilket jeg naturligvis med Fornøielse vil. - Jeg var paa Hammer igaar, men fik intet spikket Tau, hvorimod jeg af Thallaug fik den Beskeed, at det raspede Tau var af samme Beskaffenhed som det spikkede, at det endog skulle være bedre til Farvning. At det engang skulle have frembragt slet Farve, sagde han, maatte komme af, at (?) havde nok Vand i. Med dette Raad maatte jeg nøie mig med, da jeg ikke kunde faae noget spikket. Selskabet som endnu er her var i Gaaraften Tilskuere paa Danserskolen, jeg var der ogsaa for første gang. Kjære Kone, thi Du kan aldrig tro hvor interessant det er at see dem.-

Lev vel og vær tusinde gange hilset paa det kjærligste fra din længselfulde Gulbrand. Torsdag Aften.

Dyrebare Christine

26de Marti 1838.

Hav megen for (?) saavelssom for dit kjære Brev og alt det Tilsendte. Det kjæreste er endnu igjen der oppe, og det faaer jeg vel ikke førend 3 a 4 Uger, din dyrebare Person. Jeg maa bede Dig tilgive mig at jeg ikke har skrevet til Dig paa længe, thi jeg har ikke havt Tid dertil. Iforgaars veiede vi op Høet paa Lunde, det blev en stor Mengde, saa jeg ikke troer andet end vi faaer nok Vaaraandfrø deraf. - Ingeborg og Christian reiste i Fredags til Biri og Ringsager. Du blev hjemme, jeg ligesaa, da det ikke kunde gaae an for mig formedelst de idelige Reiser næsten hver Dag. I denne Uge har vi Stevnetiden igjen og 3 Dage Auctioner.- Der kommer en Snedker her i Vaar som kan gjøre Bord til os. Naar skal du blive engang fri for Plage av Smerte. Du veed hvor hjertelig gjerne jeg vilde lindre din Sygelighed, dersom jeg kunde. Imidlertid skulle vi haabe at Foraarsluften, naar du benytter Dig af den til Spadserture, vilde virke helbredende paa Dig. Kjære Kone streb at være ved godt Humeur, hvis Du kan, thi Du behøver ikke at frygte for Uheld, naar man har Tillid til Gud, og hvem skulle han hjelpe naar han ikke hjalp en saa dydig Qvinde? - Kjære kan Du ikke snart komme herud, hvis ikke ser jeg snart op til Dig. Hils dine Foreldre og tak dem for det de har sendt herud, og vær du selv paa det kjærligste hilset fra din Dig elskende Gulbrand

Min Kjere Christine!

Vær saa god og modtag min hjerteligste Tak for de behagelige Dage jeg atter har tilbragt i dit og Families Selskab, hvilket jeg beder Du ogsaa formelder dine Forældre og Sødskende. Naar faaer du det Indfald at reise til Lunde? Jeg troer ikke at jeg kommer til at flytte for Alvor førend engang i næste Uge, maaske ikke førend i Slutningen, hvilket nærmest vil komme an paa naar Sneen gaaer af. Imidlertid kan du være vis paa at finde mig der enten Fredag eller Løverdag, eller hvilken anden Dag Du vil gjøre det sidste Skridt for at fuldstændiggjøre min Lykke. Hvis Du ønsker at jeg skal afhente dig, saa kjære meld mig det.- Du tilbringer vel Tiden i Fryd og Glæde i disse Dage med Bryllupet paa søndre Fougner?

Dine Brødre Christian og Iver kom da endelig hjem igjen, tidsnok til Bryllupet. Vil Du bede dem sende mig Regning over hvad jeg skylder for Grydene og Jernet m.m.

Jeg sendte igaar din Faders Sæk med en af Fru Hansens Kjørere, for at indleveres i Andersstuen og bringe til dinFader, hvilket jeg haaber rigtig er indtruffet.-

Hils dine Forældre og Sødskende- Du selv paa det hjerteligste, af den varmeste Kjærlighed følende Gulbrand
Smestad, 19de April 1838.
